

ge måder at beskatte de samme stakkels individer.

En anden måde at nedbringe landskassens udgifter på er igennem en kapitalisering af fremtidige bloktilskud og en modregning heri af landskassens gæld, og dermed vil renteudgifterne bortfalde.

Vi må finde en form for en sanering af parcelhusejerne, for tænk engang den færøske borgers bitterhed over at høre, at nu har Føroya Fiskavirking fået saneret 90 pct. af sin gæld ud over de vældige saneringer, som forretningslivet har opnået, mens den færøske husejer stadig væk står med sine hundredtusindvis af kroner i privat gæld og derfor bliver stavnsbundet i sit eget land og en flygtning bagefter.

Den nuværende kvotaordning bør erstattes af et årligt praktisk og videnskabeligt grundet TAC, der sikrer fangstfordelingen mellem bådtyper og fangstmetoder. Bevaringsforanstaltningerne bør være teknisk reguleret og aftales mellem fiskere og havbiologer. Danske embedsmænd har ikke forudsætninger for at blande sig i færøsk fiskeri, der politisk bør være Lagtingets og landsstyrets samt erhvervenes ansvar.

En anden livsvigtig forbedring er, at Finansieringsfonden af 1992 bliver fjernet fra verdens overflade. Fonden er efterhånden kommet til at virke som en økonomisk besættelsesmagt på Færøerne, og når Richard Mikkelsen nu anbefaler, at Danmark skal række Færøerne en hånd måske med en henstand af gæld eller rentebetaling, så virker det på mig på samme måde, som hvis Werner Best i maj måned i 1945 eller i april havde tilbudt Danmark en hjælpende hånd fra Tyskland. Undskyld sammenligningen, hr. formand.

Føroya Fiskavirking må afvikles, fabrikkerne må sælges, så vi får et naturligt konkurrenceelement ind igen i den færøske fiskeindustri.

Vi må forbedre adgangen til EU-markedet, og dér kan den danske regering virkelig gøre en indsats. Hvis vi prøver på at kapitalisere bloktilskuddet, får vi en ærefuld afvikling af den færøske gæld. Den danske skatteyder mister ikke nogen penge på Færøerne, som man givetvis vil gøre, hvis regeringen fastholder sin nuværende politik over for Færøerne.

Så min henstilling her i aften er, at regeringen ikke nu bare slipper tøjlerne, ikke bare slækker på alle tømmer, ikke bare eftergiver Færøerne vores gæld og dermed tillader en genoptagelse af de ulykkelige begivenheder, der førte til krisen i første omgang.

Det Konservative Folkepartis ordfører og formand citerede Paulus her i aften, et ganske glimrende citat. Jeg undrede mig over Folketingets kendskab til Bibelen, for der var megen latter at høre. Det er ellers et meget velkendt citat og meget velkomment. Jeg vil prøve at erindre regeringen om, at hele grundlaget for kristen økonomisk, politisk og især moralsk tankegang ikke er dette her: »Dine synder er forladt dig, din gæld er eftergivet.« Men hver gang man hører dette budskab i Bibelen, efterfølges det altid af dette her: »Og synd ikke længere!« Hvis regeringen virkelig skal gøre noget effektivt og virkelig vil gøre noget godt for Færøerne, så håber jeg på, at man ikke bare går derop nu og eftergiver og hensætter eller overlader os til de samme unoder, som stadig væk giver sig udtryk i det alt for høje omkostningsniveau, det alt for høje skattetryk, osv.

Jeg håber, at regeringen er sig sit ansvar bevidst, sadler om og ændrer sin hidtidige holdning til Færøerne og vores økonomiske problemer og holder fast ved, at hvis der skal komme en løsning, der er hæderlig for begge parter og ikke koster flere penge end ellers, så skal bloktilskuddet kapitaliseres, så er gælden i hvert fald kommet ud af verden, og så kan vi fungere normalt igen på Færøerne med en offentlig sektor, der svarer til en fiskeribaseret økonomi, og som ikke er dannet efter et rigt dansk forbillede.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Tak for debatten!

Alt taget i betragtning, når man sådan skærer helt ind til benet af den behårde oppositionspolitik, var det jo egentlig en ganske fredelig debat.

Indenrigspolitisk er det jo klart nok, at vandre delte sig i vurderingen af regeringens indsats, det var der egentlig ikke noget overraskende i. Hr. Torben Lund, hr. Jørgen Estrup og hr. Peter Duetoft gav hver på sin måde en både god og præcis karakteristik af den gode samfundsudvikling, vi er inde i.

Det er klart, at alle problemer langtfra er løst, og jeg var glad for, at både hr. Torben Lund og hr. Peter Duetoft understregede hensynet til de yderste og svageste grupper, de sindslidende. Jeg er ganske enig i hensynet til dette. Den kurs, vi har lagt, indbefatter selvsagt også en ekstra indsats for disse grupper.

Hr. Torben Lund understregede det, der også er regeringens linje, og jeg synes, det er klogt af bekymrede sjæle også i Venstre og De Konser-